

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 22144/2022
30.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Радославе Мађаров и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Чедо Ћурчић адвокат из ..., са умешачем на страни тужиоца ББ из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Весна Џодић адвокат из ..., ради ништавости уговора о купопродаји непокретности, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2909/21 од 16.08.2022. године, у седници већа одржаној дана 30.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2909/21 од 16.08.2022. године, става првог изреке.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2909/21 од 16.08.2022. године, става првог изреке.

Образложење

Пресудом Основног суда у Горњем Милановцу П 529/18 од 22.06.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено да је ништав уговор о купопродаји непокретности ОПУ 648/2016 од 17.10.2016. године којим се тужилац обавезао да на туженог пренесе непокретности - парцелу 21621/11, земљиште под зградом - објектом у површини од 0.01,57 ха, земљиште уз зграду - објекат у површини од 0.04,20 ха и стамбено-пословну зграду број 1 у улици ... која се састоји од подрума, приземља и спрата, изграђену по одобрењу надлежног органа на парцели 21621/11 из листа непокретности ... КО ..., за купопродајну цену у износу од 8.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан плаћања, што је тужени дужан признати и дозволити да се у катастру непокретности на основу ове пресуде тужилац упише као власник истих. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да на име накнаде трошкова парничног поступка плати тужиоцу износ од 221.975,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев којим је тужилац тражио да се тужени обавезе да на трошкове парничног поступка плати камату почев од дана правноснажности пресуде до дана њене извршности.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2909/21 од 16.08.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда

Основног суда у Горњем Милановцу П 529/18 од 22.06.2021. године у првом и другом ставу изреке. Ставом другим изреке, одбачена је као недозвољена жалба туженог изјављена против трећег става изреке пресуде Основног суда у Горњем Милановцу П 529/18 од 22.06.2021. године. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова поступка поводом изјављене жалбе.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, става првог изреке, тужени је, због погрешне примене материјалног права, благовремено изјавио ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

Тужилац је дао одговор на ревизију и предложио да се иста одбаци као недозвољена.

Према наведеној одредби (став први), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права.

По оцени Врховног касационог суда, у овом спору нема правних питања од општег значаја или од значаја за остварење равноправности грађана. Уз ревизију нису приложене правноснажне пресуде донете у другим истим или битно истоветним чињенично-правним споровима које би, због другачијег пресуђења, оправдавале потребу одлучивања о посебној ревизији туженог ради уједначавања судске праксе.

Тужени је 19.09.2016. године позајмио тужиоцу новац у износу од 8.000 евра са одређеним роком враћања. О датој позајмици странке су истог дана сачиниле признаницу и уговор о купопродаји предметних непокретности (оверен код јавног бележника 17.10.2016. године) за продајну цену од 8.000 евра, као гаранцију да ће тужилац вратити зајам. Код таквог стања ствари, нижестепени судови су утврдили да је спорни купопродајни уговор привидан правни посао који прикрива уговор о зајму, закључен између тужиоца као зајмопримца и туженог као зајмодавца. Према одредби члана 66. став 1. Закона о облигационим односима, привидан уговор нема дејство међу уговорним странама, а ако прикрива неки други уговор, тај други важи ако су испуњени услови за његову правну ваљаност (став други). Наведена законска одредба је јасна и не захтева ни посебно, нити ново тумачење, а наводи ревизије о погрешној примени материјалног права се у битном своду на оспоравање оцене изведених доказа и утврђеног чињеничног стања.

Следствено изложеном, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Ревизија туженог није дозвољена ни на основу члана 403. став 3. ЗПП. Вредност предмета спора означена у тужби износом динарске противвредности од 8.000 евра је евидентно нижа од вредности предмета спора побијаног дела која је по наведеној одредби меродавна за дозволјеност ревизије.

Из тог разлога, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић